سال بیست و هشتم، شمارهٔ اول، بهار ۹۹، از صفحهٔ ۱۷۱ تا ۱۸۴

مطالعات زمینشناسی، کانیسازی و زمین فیزیک اکتشافی مگنتیت در گستره سنجدک III، ناهنجاری شرقی معدن سنگان (خراسان رضوی)

مصطفی انصاری، عباس اعتمادی ؓ، حمید حافظی مقدس، محمدرضا حیدریان شهری

گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران (دریافت مقاله: ۹۷/۱۲/۱۵، نسخه نهایی: ۹۸/۴/۲۶)

چکیده: معدن آهن سنگان با خاستگاه از نوع اسکارن، در شمال شرق ایران (استان خراسان رضوی) در پهنه ایران مرکزی و شمال شرق زیر پهنه قطعه لوت قرار دارد. نهشته معدنی سنجدک III، از جمله ناهنجاریهای شرقی معدن سنگان است که انتهای شرقی کمربند آتشفشانی-نفوذی خواف-کاشمر-بردسکن را دربر می گیرد. زمین شناسی منطقه شامل مجموعهای از سنگهای آذرین (دایک و تودههای نفوذی)، دگر گونی (اسکارن، اسلیت و فیلیت) و رسوبی (ماسه سنگ، سنگ آهک و دولومیت) است. مجموعه کانهزایی در منطقه مورد بررسی از نوع اگزواسکارن است و کانی سازی هایی از مگنتیت، پیروتیت، کالکوپیریت، پیرولوزیت، پیریت، آرسنوپیریت، هماتیت، گوتیت، لیمونیت و مالاکیت را دربر می گیرد. کانی سازی های سولفیدی همراه با مرحله پسرونده اسکارنزایی دیده می شوند در حالی که کانی سازی های اکسیدی –هیدروکسیدی وابسته به پهنههای گسلی هستند. بررسی های مغناطیس سنجی زمینی سه ناهنجاری مغناطیسی A، B و C را در منطقه نشان می دهد که دو ناهنجاری A و B خاستگاه عمقی دارند و با هم در ارتباط هستند. جدایش این ناهنجاری ها به فعالیت گسلهای فرعی نسبت داده می شود. ناهنجاری مغناطیسی C نیز که بر رخنمون مگنتیت در بخشهای شرق اکتشافی در نقاط دارای ناهنجاری عمقی استفاده کرد.

واژههای کلیدی: زمین شناسی؛ کانی سازی؛ مغناطیس سنجی؛ اسکارن؛ سنجدک III؛ معدن سنگان.

مقدمه

مجموعه معادن سنگان در ۳۰۰ کیلومتری جنوب شرق مشهد، ۴۰ کیلومتری جنوب شرق خواف و ۱۸ کیلومتری شمال شرق شهر سنگان قرار دارد و گستره سنجدک III، بخشی از ناهنجاری شرقی این معدن به شمار میآید (شکل ۱). بر اساس تقسیم بندی ساختاری زمین شناسی ایران توسط اشتوکلین [۱]، منطقه مورد بررسی در پهنه شرق ایران قرار دارد، در حالی که با توجه به تقسیم بندی مرجع [۲] که بر اساس وضعیت ساختاری و ارتباط حوضههای رسوبی صورت گرفته است، این منطقه بخشی از ایران مرکزی است که در شمال شرق قطعه لوت و در دور ترین نقطه گسل درونه در منطقه سنگان خواف واقع است.

منطقه مورد بررسی جزئی از کمربند آتشفشانی-نفوذی خواف-کاشمر-بردسکن به شمار میرود. این کمربند ماگمایی با گسترش شرقی-غربی در شمال گسل درونه (گسل بزرگ کویر) واقع است. کریمپور [۳] این کمربند را به عنوان یک کمربند کانیسازی نوع اکسید آهن همراه با مس و طلا (IOCG) در ایران معرفی کرده است. از جمله کانسارهای موجود در این کمربند میتوان به طلا-اسپکیولاریت کوه زر، تنورجه و معدن سنگان خواف اشاره کرد. در مورد خاستگاه معدن سنگان تا کنون نظریههای مختلفی چون خاستگاه آتشفشانی-رسوبی [۴]، ارائه شده است، اما پژوهشهای جدیدتر نشان از آن دارد که خاستگاه این کانسار را میتوان از ذخایر نوع IOCG (نوع

*نويسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۵۰۷۴۱۷۴۳، پست الکترونيکی:abbas.etemadi@mail.um.ac.ir

شکل ۱ جایگاه معدن سنگان در ایران، کمربند خواف- کاشمر- بردسکن [۶].

مگنتیت Fe-Oxides) در نظر گرفت که بر اثر فرایند اسکارنی-شدن ایجاد شده است [۵، ۷].

بزرگترین عامل ساختاری اثرگذار در منطقه، گسل بزرگ درونه است که قطعه لوت را از کمربند خواف-کاشمر-بردسکن جدا میکند. این کانسار به سه ناهنجاری بزرگ شرقی، مرکزی و غربی تقسیم شده ([۸]؛ شکل ۲) و هر بخش خود شامل چند کانسار است. کانسارهای بخش شرقی شامل ۶ ناهنجاری سنجدک I، سنجدک II، سنجدک III، معدن جو، سم آهنی و فرزنه است که در حد فاصل کانسارهای مرکزی تا روستای

فرزنه جای دارند ([۹]؛ شکل ۲). ناهنجاریهای بخش شرقی، مراحل اکتشاف مقدماتی را می گذرانند و دانش بسیار کمی از زمینشناسی و کانهزایی آنها موجود است. در این پژوهش، منطقه اکتشافی سنجدک III که از ناهنجاریهای بخش شرقی مجموعه معادن سنگ آهن سنگان است، بررسی شده است. هدف این پژوهش، بررسی زمینشناسی منطقه سنجدک III، بررسی کانیسازی با تأکید بر روابط همبرزایی و بافتی، بررسی مغناطیسسنجی زمینی بر رخنمونهای مگنتیت جهت تعیین وضعیت کانیسازی در عمق بوده است.

شکل ۲ نقشه کلی زمینشناسی معدن سنگان همراه با جایگاه کانیسازیهای آهن (برگرفته از مرجع [۱۱،۱۰،۶]) و منطقه مورد بررسی در بخش شرقی معدن سنگان.

روش بررسی

به منظور دستیابی به اهداف این پژوهش مجموعهای از برداشتهای صحرایی، بررسیهای آزمایشگاهی و پژوهشهای علمی انجام شده است که عبارتند از: الف) نمونهبرداری از رخنمون های سطحی و بررسی ۶۴ مقطع نازک به منظور تهیه نقشه زمین شناسی و کانی سازی، ب) تهیه و بررسی ۲۰ قطعه صیقلی و ۱۵ عدد مقطع نازک صیقلی از نمونههای سطحی به منظور بررسی کانیسازی و روابط همبری کانیها، پ) تهیه نقشههای زمین شناسی و کانی سازی با استفاده از نرم افزار Arc Map 10.4.1 با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰ در منطقهای به وسعت ۴ کیلومتر مربع، ت) اندازه گیری پذیرفتاری مغناطیسی ۶۰ نمونه از واحدهای سنگی و کانیسازی با استفاده از دستگاه پذیرفتاریسنج مدل GMS2 با دقت SI پذیرفتاریسنج مدل GMS2تعيين اختلاف پذيرفتارى مغناطيسى واحدهاى مختلف جهت تفسیر ناهنجاریهای مغناطیسی و ث) بررسی مغناطیسسنجی زمینی بر رخنمونهای مگنتیت با استفاده از دستگاه مغناطیسسنج نوع پروتون مدل ENVI با دقت یک گاما و تهیه نقشههای موضوعی زمین فیزیکی با استفاده از نرمافزار ER Mapper 7.01 به منظور بررسی وضعیت کانیسازی عمقی پیرامون رخنمونهای سطحی مگنتیت.

زمین شناسی

گستره سنجدک III، بخشی از ناهنجاری شرقی معدن سنگان است که بین طولهای جغرافیایی "۳۲ '۳۱ °۶۰ تا "۲۲ '۳۲ ۶۰° و عرضهای جغرافیایی ^۳۸۲ '۲۷ °۳۴ تا ^۳۱۲ '۲۸ °۳۴ قرار دارد. مجموعه معدنی سنگان خواف جزئی از کمربند آتشفشانی-نفوذی خواف-کاشمر-بردسکن با طولی بیش از ۳۵۰ کیلومتر (از افغانستان تا بیارجمند) و یهنایی متغیر از ۱۵ تا ۸۰ کیلومتر بوده که بیشتر از سنگهای آتشفشانی اسیدی تا حدواسط و گاه مافیک ترشیری تشکیل شده است [۱۲]. در منطقه سنگان، قدیمی ترین واحدها را چرت، شیلهای سیلیسی، ماسهسنگ و آهک بلورین (با سن پرکامبرین تا ژوراسیک پسین؟) تشکیل میدهند. سنگهای آتشفشانی مربوط به فعالیتهای آتشفشانی در گستره زمانی کرتاسه تا اوایل ائوسن شامل داسیت، ریوداسیت، تراکیت، ییروکلاست-های آندزیتی و سنگهای آتشفشان آواری هستند. سنگهای کربناته ژوراسیک پسین و کرتاسه پیشین، بیشتر به اسکارن و مرمر دگرگون شدهاند و به سمت شرق به صورت آهک بلورین

یافت میشوند. کانیسازی در این سنگها به صورت انواع اسکارن رخ داده است [۱۳].

گستره سنجدک III در بخش مرکزی نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ تایباد [۱۴] و گوشه شمال غرب نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ موسی آباد قرار دارد. زمین شناسی ناهنجاریهای شرقی معدن سنگان به طور کلی شامل مجموعههای دگرگونی، آذرین (دارای گسترش بسیار به ویژه در مورد نفوذیها) و رسوبي همراه با كانيسازي آهن است. قديمي ترين واحد زمين-شناسی در این منطقه، فیلیت با راستای شرقی-غربی است که در قسمتهای جنوبی منطقه رخنمون دارد. بر اساس پژوهش-های پیشین [۱۱]، سن مجموعههای دگرگونی در قسمتهای جنوبی منطقه مورد بررسی، پرکامبرین است. تودههای اسکارنی که حدود یک سوم منطقه را به خود اختصاص دادهاند، در قسمتهای مرکزی با روند شمال شرق-جنوب غرب رخنمون دارند. مجموعهای از پهنههای اسکارنی شامل گارنت اسکارن، گارنت پيروكسن اسكارن، پيروكسن اسكارن، پيروكسن گارنت اسکارن و آمفیبول اسکارن در منطقه دیده می شوند (شکل ۳). در تودههای نفوذی مونزونیتی و سینیتی که در مرکز منطقه سنجدک III رخنمون دارند اندواسکارن تشکیل نشده است، یعنی سیلیکاتهای آهکی بدون آب (پیروکسن و گارنت) که شاخص مرحله دگرنهادی پیش رونده هستند و یا سیلیکاتهای آهکی آبدار (اپیدوت و ترمولیت- اکتینولیت) که نتیجه دگرگونی سیلیکاتهای آهکی اولیه و شاخص مرحله پسرونده آغازی هستند در لبه تودههای نفوذی حضور ندارند. از طرفی، رگچههای کربناتی و سیلیسی، هم در واحد اسکارن و هم در توده نفوذی دیده میشوند که نشاندهنده اثرپذیری توده نفوذی از محلولهای کربناتی-سیلیسی مرحله پسرونده تأخیری هستند. آهکهای شیری تا سفید رنگ، گسترش به نسبت کمی در قسمتهای جنوبی و جنوب شرقی منطقه دارند. آهکهای بلوری در قسمتهای مرکزی با روند شمال شرق-جنوب غرب گسترش بسیاری دارند که توسط گسل اصلی منطقه با روندی مشابه جابجا شده و در کنار اسکارنها قرار گرفتهاند. توف، سنگهای آذرآواری و نفوذیهای هورنبلند کوار تز مونزودیوریت پورفیری در قسمتهای شمال غرب منطقه مورد بررسی رخنمون دارند. جدیدترین سازندهای منطقه، آبرفتهای کواترنری هستند که در قسمت شمال شرق و جنوب غرب منطقه گسترش دارند (شکل ۳).

شکل ۳ نقشه زمین شناسی منطقه سنجدک III، بخش شرقی معدن سنگ آهن سنگان.

کانیسازی

کانیسازی آهن در منطقه معدن سنگان از نوع گرمابی است. محلولهای کانهدار از محل گسلها وارد شده و در راستای آن-ها در سنگ میزبان کربناتی جایگزین شدهاند. کانیسازی در منطقه مورد بررسی به دو شکل اکسیدی-هیدروکسیدی و سولفیدی دیده میشود. بخش اکسیدی-هیدروکسیدی شامل مكنتيت، هماتيت، گوتيت، ليمونيت، مالاكيت، پيرولوزيت و بخش سولفيدى شامل پيروتيت، پيريت، كالكوپريت و آرسنوپیریت است. کانیسازی اکسیدی-هیدروکسیدی در منطقه سنجدک III نیز دارای روند کلی کانی سازی در معدن سنگان است. راستای بیشتر گسلهای منطقه مورد بررسی شمال شرق-جنوب غرب است (شکل ۳). با توجه به روند گسلها، کانیسازی اکسیدی-هیدروکسیدی و به ویژه مگنتیت، بیشتر وابسته به پهنههای گسلی بوده و بصورت رگهای-رگچه-ای و در برخی موارد بصورت تودهای در راستای گسلها تشکیل شده است. این در حالی است که کانیسازی سولفیدی بصورت افشان و وابسته به پهنه آمفيبول اسكارن بوده كه نشان دهنده ارتباط کانیسازی سولفیدی با مرحله پسرونده تأخیری در فرآیند اسکارنی شدن است (شکل ۴). کانیسازی در رگچهها از لبه به مركز به ترتيب شامل مگنتيت، هماتيت، پيرولوزيت و کلسیت است. بر اساس بررسیهای میکروسکوپی، کانیسازی

در منطقه سنجدک III به شرح زیر است. مگنتیت: این کانه بیشتر در مرز واحدهای اسکارنی و واحد آهک بازتبلور یافته دیده میشود و حضور آن بصورت رگه-رگچهای و در برخی موارد تودهای است که کنترل گسلی دارد. مقدار این کانه در قطعهها و مقاطع تهیه شده از کمتر از ۵٪ تا حدود ۸۵۸ متغییر است. بلورهای آن بیشتر نیمه خودشکل تا بیشکل و با اندازه ۲٫۳ تا ۵٫۰ میلیمتر هستند. بافت غالب مگنتیت از نوع متراکم و تودهای بوده ولی بافتهایی چون مارتیتیشدن، منطقهبندی، افشان، برشی و رگچهای نیز قابل مشاهده است. کانی باطله همراه با مگنتیت اغلب کلسیت و کوارتز است.

حضور مگنتیت مارتیتی شده می تواند دلیلی بر تبدیل مگنتیت به هماتیت در شرایط دگرسانی با دمای حدود ۱۵۰ درجه سانتی گراد و شرایط اکسایشی باشد [۱۵]. از دیگر بافت-های بی مانند این کانه، بافت منطقهبندی یا پوستهای است (شکل ۵ الف). رامدور [۱۶] این بافت را به کانسارهای دگرنهاده مجاورتی نسبت داده است. با توجه به این مطالب و شواهد، بافت منطقهبندی در مگنتیتهای سنگان ممکن است تحت بافت منطقهبندی در مگنتیتهای سنگان ممکن است تحت راندرادیتی [۱۷]، ۲) تشکیل در شرایط دگرنهادی مجاورتی و آندرادیتی [۱۷]، ۲) تشکیل در شرایط دگرنهادی مجاورتی و (۳) آزاد شدن یک فاز گازی از یک محلول ابر اشباع از آهن در نزدیکی سطح زمین. خروج سریع مواد فراری چون HCl و

H₂O عامل مهمی در کاهش دمای پایداری کمپلکسهای اشباع از آهن در سطح است و باعث تشکیل بافتهای نامتعادل در مگنتیت میشود [۱۸]. چنین بافتی تنها به سیستمهای گرمابی و نه سیستم ماگمایی نسبت داده میشود. در مقاطع تهیه شده، گارنت همراه با کانیسازی مگنتیت دیده نشد. همچنین در اسکارنهای منطقه، توده نفوذی وابسته به اسکارن

(اسکارن نوع نزدیک به خاستگاه) دیده نمی شود. از طرفی، پیرامون رگههای مگنتیتی در سنگ میزبان آهکی اثری از دگرسانی وجود ندارد که ممکن است ناشی از دمای پایین محلول آهندار (بدلیل حضور مواد فرار) و یا جابجایی بعدی کانی سازی توسط گسل نسبت داده شود. از این رو به نظر می-رسد که تشکیل مگنتیت وابسته به عامل سوم بوده است.

شکل ۵ تصاویر میکروسکوپی: الف) مگنتیت[Mag] با بافت ج) منطقهبندی، ب) هماتیت [Hem] با بافت جعبهای، پ) پیرولوزیت [Prl]، ت) مگنتیت [Mag] و آرسنوپیریت [Apy]، ث) پیروتیت [Po] و پیریت نسل اول [Py]، ج) پیروتیت [Po] همراه با پیریت نسل دوم [Py]، چ) کالکوپیریت [Ccp] جانشین شده در لبه پیروتیت [Po] و ح) گوتیت [Gth] با بافت گل کلمی در لبه هماتیت [Hem]. مخففها برگرفته از مرجع [۲۹] هستند.

> هماتیت: کانهزایی هماتیت در منطقه معدنی سنگان به دو شکل دیده میشوند [۱۹]: ۱) هماتیتهای برآمده از هوازدگی

مگنتیت که در نمونههای سطحی به فراوانی دیده میشوند و ۲) هماتیتهای ناشی از محلولهای گرمابی جدیدتر که در

شرايط اكسايشي تشكيل شدهاند. اين هماتيتها به صورت رگچهای هستند، اما هماتیتهای منطقه سنجدک III با بافت جانشینی و بصورت مارتیتی شدن در مگنتیت دیده می شوند. در اثر این فرآیند که پس از سرد شدن توده نفوذی و همزمان با هجوم سیالهای دمای پایین روی میدهد مگنتیت در راستای برگوارگیهای خود به مارتیت تبدیل می شود [۱۶]. هماتیت-های بررسی شده در برخی قسمتها بافت رگچهای نیز نشان میدهند (شکل ۵ ب) که ناشی از محلولهای گرمابی نهایی در شرایط اکسایشی هستند. این نوع هماتیت در بخشهای نزدیک به سطح، در مناطقی که کانهزایی رخنمون داشته و مگنتیت در معرض هوازدگی قرارگرفته، تشکیل شده است که برآمده از اکسایش مگنتیت هستند. در این بافت، الیافهای ظریف هماتیت با حالتی در هم، یکدیگر را قطع میکنند بطوریکه یک حالت لانه زنبوری در نمونه بوجود میآید. کریگ و همکاران [۲۰]، از این بافت که در گوسانها نیز دیده شده است. با نام بافت جعبهای (Boxwork) یاد می کنند.

پیرولوزیت: این کانی سازی بصورت رگچهای و در واحد دولومیتی رخ داده است. فراوانی رگچهها کم و بصورت پراکنده است. بلورهای آن بصورت کشیده و بسیار پهن و با اندازه ۱ تا ۳ میلیمتر با فراوانی ۳۰٪ تا ۳۵٪ دیده میشود (شکل ۵ پ). کانی باطله همراه با آن کلسیت بوده و پس از مگنتیت که در لبه رگچهها قرار گرفته، در مرکز تشکیل شده است. آگرگات سوزنی آن به واسطه داشتن بلورهای درشت لوحهای در نمونه دستی و رنگ کرم مایل به زرد، چند رنگی و رنگ ناهمسان قهوهای تا آبی از اسپکیولاریت که در ناهنجاری شرقی منطقه سنجدک II گزارش شده [۲۱] قابل تشخیص است.

آرسنوپیریت: این کانه بصورت پراکنده در سنگ میزبان دولومیتی رخ داده است. اندازه بلورها ۰٫۳ تا ۰٫۴ میلیمتر و فراوانی آنها ۴ ٪ تا ۵ ٪ است. آرسنوپیریت در برخی قسمتها، بافت جزیرهای نشان میدهد و باطله همراه با آن کلسیت است (شکل ۵ ت). این کانه در بعضی قسمتها توسط بلورهای پیرولوزیت در بر گرفته شده که بیانگر تقدم آرسنوپیریت نسبت به پیرولوزیت است.

پیروتیت: کانیسازی پیروتیت بصورت افشان و در پهنههای اسکارنی به ویژه در پهنه آمفیبول اسکارن دیده میشود. همراهی آن با اکتینولیت و کلریت بیانگر ارتباط آن با مرحله پسرونده است. پیروتیتها شکلدار بوده و فراوانی آنها از ۱۰٪

تا ۱۵٪ متغیر است. در این مرحله همیافتی پیروتیت با پیریت-های نسل اول (شکل ۵ ث) که با فراوانی اندک و بصورت افشان دیده می شوند بیانگر شرایط تشکیل مشابه این دو کانه است. پیروتیتها با پیریت نسل دوم و نیز کالکوپیریت جانشین شده-اند (شکلهای ۵ ج وچ). جانشینی کالکوپیریت در همه موارد از لبه صورت گرفته است. بافت چشم پرندهای بهویژه در پیروتیت به دلیل دگرسانی پیروتیت به پیریت دیده می شود [۲۰]. در سامانه Fe-S در دماهای بالای ۴۰۰^oC، پیروتیت با پیریت در تعادل است که این نشاندهنده کاهش آهن با افزایش دماست [۲۲]. در دماهای بسیار بالا، پیریت با آزاد کردن گوگرد در فاز گازی می تواند به پیروتیت تبدیل شود. دمای اولیه این فروپاشی بین ℃ ۵۳۲ تا ℃ ۶۸۰ متغیر است. این حالت در یک پتانسیل شدیدا اکسایش-کاهش و در محلولهای با ماهیت قلیایی که منجر به تبدیل Fe^{2+} به Fe^{3+} می شوند، روی می-دهد. چنین تحولی برای پیدایش پیروتیت ضروری است [۲۳]. نسبت آهن به گوگرد در دمای زیر © ۴۰۰ افزایش می یابد [۲۲]. از طرفی در دمای بیش از C° ۵۳۲، گوگرد در فاز گازی از شبکه پیریت خارج شده و پیروتیت تشکیل می شود [۲۳]. ییروتیت در دو نسل تشکیل شده است: نسل اول در حال تبديل شدن به پيريت بوده ولي نسل دوم سالم و شكلدار است. در اثر تبدیل پیروتیت نوع اول به پیریت ثانویه، حاشیهای از پیریت پیرامون پیروتیت ایجاد می شود [۱۹]. بنابراین ایجاد بافت گل کلمی و خوشهانگوری در پیریتهای منطقه را می توان $^{\circ}\mathrm{C}$ به خروج گوگرد در فاز گازی و در دمای حدود $^{\circ}\mathrm{C}$ ۲۰۰ تا ۵۳۲ نسبت داد. این فرایند باعث کاهش نسبت گوگرد به آهن شده و سرانجام به دلیل کمبود گوگرد، پیریت به پیروتیت دگرسان میشود.

پیریت: این کانه در منطقه مورد بررسی بیشتر در پهنههای اسکارنی و با بافت افشان و جانشینی حضور دارد. در پهنههای کانیسازی اکسیدی، بقایایی کمی از پیریت بصورت بیشکل دیده میشود. فراوانی آن در پهنههای اسکارنی به ویژه آمفیبول اسکارن به حدود ۵٪ تا ۱۰٪ میرسد و با پیروتیت و کالکوپیریت همیافت است. شکل بلورهای پیریت وابسته به طی زمان تشکیل دماست. براین اساس در دماهای کمتر یا مساوی ^{O} ۵۰۲، بلورهای پیریت شکل مکعبی با سطوح تخت و آینهای دارند و با افزایش دما تا ^{O} ۰۵۰، بلورهای مکعبی با شیارهای فراوان تشکیل میشوند [۲۴]. بنابراین، وجود بلورهای پیریت با

سطوح شیاردار در نمونههای مورد بررسی، بیانگر دمای تشکیل حدود ^C ۴۵۰ است [۲۵]. پیریت مشخصاً دو نسل کانیسازی را نشان میدهد. نسل اول که شکلدار بوده و بصورت افشان و همیافت با پیروتیت دیده میشود (شکل ۵ پ) و نسل دوم که به صورت ثانویه جانشین پیروتیت شده است (شکل ۵ چ).

کالکوپیریت: این کانه در پهنههای اسکارنی بهویژه آمفیبول کالکوپیریت: این کانه در پهنههای اسکارنی بهویژه آمفیبول شود. کالکوپیریت با فراوانی ۱٪ تا ۵٪ و اندازه ۲٫۲۰ تا ۲٫۳ میلیمتر و اغلب بیشکل دیده میشوند. بلورهای نیمه شکلدار بافت افشان دارند ولی بیشتر بلورها بیشکل هستند و بافت جانشینی را نشان میدهند. در همه موارد این جانشینی در لبه پیروتیت رخ داده است (شکل ۵ چ). همیافتی کالکوپیریت و پیروتیت با ترمولیت و اکتینولیت و نیز جانشینی بجای پیروتیت بیانگر این است که کالکوپیریت در مرحله پسرونده تشکیل شده است.

گوتیت: گوتیت اغلب به صورت رگه-رگچه در سنگ میزبان آهک بلوری و در قسمتهای جنوب غرب منطقه دیده می شود و در نمونه دستی و قطعههای صیقلی بافت گل کلمی آن به خوبی مشهود است (شکل ۵ ح). عرض رگهها از یک متر تا کمتر از ینج متر متغیر است. بافت گل کلمی در گوتیت نشان-دهنده تشکیل آن در دمای پایین است. این کانی تا دمای ^oC ۱۳۰ پایدار است [۲۳]. بنابراین، کانیهای آهندار در دمای پایین تر از ℃ ۱۳۰ گوتیتی می شوند [۲۶]. گوتیت در برخی موارد با هسته پیریت دیده می شود. پدیده اکسایش و انحلال سطحی در کانی های سولفیدی باعث خروج یون گوگرد از محیط شده و اکسیدهای آهن بر جای میمانند. شاهد این امر بافت منطقهبندی در گوتیت با هستهای از پیریت است [۲۷]. این کانه در مقاطع صیقلی گاهی بافت خوشه انگوری و شعاعی هم مرکز نیز نشان میدهد. اکسیدها و هیدروکسیدهای آهن و منگنز در فضاهای باز (پهنههای گسلی منطقه مورد بررسی) و در نتیجه چرخش آبهای جوی، نوعی رشد هممرکز با حالت خوشه انگوری را بوجود می آورند که رشد آنها از دیوارههای رگچه به سمت مرکز است [۲۰]. در قطعههای صیقلی گاهی

حالت محصور شدگی هماتیت توسط گوتیت دیده می شود (شکل ۵ ح) که نتیجه تشکیل مستقیم گوتیت از اکسید آهن (Fe₂O₃) است [۲۸].

مالاکیت: فراوانی این کانه در منطقه مورد بررسی محدود است و در قسمتهای جنوبی بصورت رگچهای دیده میشود. عرض رگچهها در حد چند سانتیمتر بوده و تراکم آنها بسیار کم است. سنگ میزبان آن آهک بلوری است و همراه با اکسیدهای آهن و هماتیت و لیمونیت دیده میشود.

توالي همبري

در بیشتر کانسارهای اسکارنی، نخست کانیهای آهکی سیلیکاتی تشکیل شده و سپس اکسیدها و سولفیدها بر اثر کنترل شیمیایی سیالهای ماگمایی بوجود میآیند [۳۱-۲۹]. پیروکسن در دمای بیشتری نسبت به آندرادیت تشکیل می-شود. پیروکسن در شرایط نایایدار به آمفیبول و آندرادیت به کوارتز و مگنتیت تجزیه می شود [۱۷، ۳۲]. در مقاطع مورد بررسی شده از منطقه سنجدک III، آمفیبول بصورت سوزنی شکل در لبه پیروکسن دیده می شود که ناشی از تجزیه این کانی است. در کانسار کامی اوکای ژاپن، پیروکسن هدنبرگیتی نقش مهمی را در احیای محلولهای گرمابی و در نتیجه تشکیل کانیهای سولفیدی بعدی داشته است [۳۳]. در مقاطع مورد بررسی نیز همیافتی سولفیدها با اکتینولیت به خوبی دیده می شود که نشان میدهند. تشکیل سولفیدها پس از پیروکسن و آمفیبول و در زیرمرحله پسرونده آغازی است. تشکیل کالکوپیریت پس از پیریت و پیروتیت با بافت جانشینی لبهای مشخص می شود. تشکیل پیرولوزیت پس از مگنتیت و آرسنوپیریت با روند پر شدن رگچهها قابل توجیه است. هماتیت با بافت مارتیتی شدن و نیز اکسید شدن مگنتیت، در سطح تشکیل می شود. شکل گیری گوتیت نیز پس از سولفیدها بوده و با مشاهده بقایای پیریت در گوتیت مشخص است. مالاکیت بصورت ثانویه در سطح تشکیل شده و شاخص یهنه-های اکسایشی است که در مراحل پایانی پدید آمده است (شكل ۶).

شکل ۶ توالی همبری کانیها در نهشته معدنی سنجدک III بخش شرقی معدن سنگ آهن سنگان.

اكتشاف مگنتيت به روش مغناطيسسنجي

با توجه به ویژگی مغناطیسی این نوع کانسارها، روش مغناطیسسنجی بهترین روش زمین فیزیکی برای اکتشاف مستقیم کانهزاییهای آهن نوع مگنتیتی است [۳۴–۳۷]. تفسیر دادههای مغناطیسسنجی با در نظر گرفتن پذیرفتاری

مغناطیسی سنگهای منطقه امکان پذیر است. بدین منظور، پذیرفتاری مغناطیسی ۶۰ نمونه از واحدهای سنگی و نمونه-های شامل کانیسازی آهن برداشت شده از منطقه سنجدک III، اندازه گیری و میانگین این مقادیر محاسبه شد (شکل ۷).

شکل ۷ مقایسه پذیرفتاری مغناطیسی واحدهای زمین شناسی مختلف با کانسنگ مگنتیت موجود در منطقه مورد بررسی.

به منظور برداشت مغناطیس سنجی زمینی، نخست شبکه بندی در گسترهای به وسعت ۳۰۰×۲۳۰۰ متر مربع برای دو رخنمون اصلی مگنتیت انجام شد. با توجه به شکل و ابعاد رخنمونها، ۲۲ نیمرخ اصلی در راستای شمال –جنوب و با فاصله ایستگاهی ۱۰ متر در نظر گرفته شد. فاصله بین نیمرخها ۱۰ متر، طول متوسط آنها ۲۵۰ متر و نقاط بررسی شده در مجموع ۵۸۶ عدد بود. پس از برداشت، تصحیح مربوط به اثر روزانه به روش حلقه بر دادهها انجام شد. تغییرات میدان ناشی از فعالیتهای خورشیدی براساس پایگاههای معتبر دنیا (NOAA) آرام و ناچیز است. با توجه به رخنمون ماده معدنی در سطح و تفاوت آشکار شدت میدان نسبت به سنگهای اطراف، نیازی به تصحیح میدان اصلی نبود و سرانجام نقشه شدت کل میدان مغاطیسی (TMI) تهیه گردید (شکل ۸ الف).

دو ناهنجاری مجزا (A و B) در راستای شمال شرق-جنوب غرب و یک ناهنجاری ضعیف (C) در شرق نقشه TMI شناسایی شد. با توجه به پذیرفتاریهای اندازهگیری شده، کانیسازی مگنتیت (با پذیرفتاری مغناطیسی SI ⁵⁻¹01×5138) در مرز بین واحد آهکی غیرمغناطیسی (با پذیرفتاری مغناطیسی صفر) و اسکارن (با پذیرفتاری مغناطیسی I76.75×1⁻⁵ SI) قرار دارد. چنانچه کانیسازی همراه و یا در نزدیکی توده نفوذی با پذیرفتاری مغناطیسی I637×10⁻⁵ SI باشد، پاسخ مغناطیسی توده نفوذی با پاسخ کانیسازی تداخل نموده و ناهنجاری کاذب ایجاد میکند که تفسیر آن مشکل است. در محل برداشتهای مغناطیسسنجی، آثاری از توده نفوذى وجود ندارد. بنابراين عامل ايجاد ناهنجارىهاى ديده شده بدون تردید کانیسازی مگنتیت است. به دلیل میل مغناطیسی ناهنجاریهای مغناطیسی، در نقشه مغناطیس کل (شکل ۸ الف)، شدت کل میدان بر عامل ایجاد خود قرار نمی-گیرد و باید از نقشه بر گردان به قطب استفاده شود.

نقشه انتقال به قطب (RTP): با استفاده از این صافی می توان میدان مغناطیسی را از یک میل مغناطیسی، جایی که میدان زمین شیبدار است، به میدان در قطب مغناطیسی با میل عمودی انتقال داد. در این حالت، ناهنجاری بطور عمود در بالای عامل ایجاد خود قرار می گیرد [۳۸]. نقشه بر گردان به قطب منطقه مورد بررسی در شکل ۸ ب آورده شده است. در

این شکل، مکانهای کانیسازی که در نقشه مغناطیس کل (TMI) نسبت به محل ناهنجاریها جابجایی نشان میدادند به خوبی بر منبع ایجاد کننده خود قرار گرفتهاند. این نقشه نیز گسترش عمقی کانیسازی مگنتیت را بیش از آنچه که رخنمون دارد نشان میدهد. به منظور تفسیر بهتر نتایج مغناطیسسنجی، نقشه زمینشناسی و کانیسازی بر نقشه انتقال به قطب (RTP) با مقیاس مشابه، در منطقه مورد بررسی بر هم منطبق شدند (شکل ۹).

کانی سازی مگنتیت در سطح بصورت دو رخنمون مجزا در غرب و شرق نقشه انتقال به قطب (RTP) ظاهر شده است. رخنمون غربی با ناهنجاری مغناطیسی قویتر A و رخنمون شرقی بر ناهنجاری ضعیفتر C منطبق هستند. ناهنجاری A با راستای شمال شرق که بسیار گستردهتر از رخنمون مگنتیت است با آن هم مکانی بسیار خوبی دارد. در محل ناهنجاری B رخنمون كانىسازى مكنتيت وجود ندارد، اما مانند ناهنجارى A عامل ایجاد آن بدون شک کانی سازی مگنتیت است و کمی جابجایی در راستای جنوب شرق نشان میدهد ولی راستای آن مانند ناهنجاری A شمال شرقی است. جابجایی ناهنجاری B نسبت به ناهنجاری A و همچنین جابجایی رخنمونهای مگنتیت در شرق و غرب نقشه انتقال به قطب (RTP)، به گسلهای اصلی و فرعی مربوط است (شکل ۹). همچنین همراستا بودن ناهنجاریهای مغناطیسی A و B (در راستای شمال شرق-جنوب غرب) نشاندهنده روند یک گسل است که با گسل اصلی نقشه زمین شناسی ۱:۲۰۰۰۰ [۱۱] و نقشه زمین شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰ همخوانی کامل دارد.

نقشه مشتق اول قائم: نقشه گرادیان قائم از آنجا که نوعی صافی بالاگذر است، تصویری پالوده از میدان مغناطیسی فراهم می-کند که ویژگیهای منابع مغناطیسی نزدیک سطح زمین را برجسته میسازد [۳۹، ۴۰]. محاسبه مشتق میدان، روشی پُر-کاربرد برای نمایان کردن ناهنجاریهای محلی است. اثر این روش تضعیف ناهنجاریهای منطقهای و تقویت بیهنجاری روش تضعیف ناهنجاریهای منطقهای و تقویت بیهنجاری محلی است [۳۴]. بنابراین برای تشخیص ناهنجاریهای محلی نزدیک به سطح، نقشه مشتق قائم مرتبه اول تهیه شد (شکل ۱۰ الف). این نقشه نشان میدهد که کانیسازی مگنتیت در خارج از محل رخنمون نیز در عمق کم وجود دارد.

^{1 -} National Oceangraphic and Atmospheric of America

صافی سایه (Shading): نقشههای سیاه و سفید تابش نور (سایه) تهیه شده از نقشه انتقال یافته به قطب (RTP) برای نمایان سازی ساختارهای خطی به کار میرود. در این صافی، نور با زاویه ۴۵ درجه و با آزیموتهای مختلف بر نقشه انتقال یافته به قطب فرود آمد. در نتیجه این امر، ساختارهای خطی

در دو آزیموت °۳۱۵ و °۱۳۵ بطور محسوسی نمایان شدند (شکل ۱۰ ب). نتایج این صافی با ساختارهای خطی (گسلها) در راستای شمال شرق-جنوب غرب در نقشه مرجع [۱۱] و نیز نقشه زمینشناسی تهیه شده در این پژوهش همخوانی کامل دارد (شکلهای ۸ ب و ۱۰ ب).

شکل ۸ الف) نقشه مغناطیس کل (TMI) همراه با نمایش جایگاه ایستگاههای برداشت شبکه مغناطیسسنجی زمینی، منطقه سنجدک III، ب) نقشه انتقال به قطب (RTP) به همراه نقاط حفاری پیشنهادی در مرکز ناهنجاریهای زمین مغناطیسی A و B.

شکل ۹ نقشه زمینشناسی و کانیسازی به همراه نقشه برگردان به قطب (RTP) با مقیاسهای مشابه.

شکل ۱۰ الف) نقشه مشتق اول قائم برای تشخیص ناهنجاریهای محلی نزدیک به سطح در محل ناهنجاریها، ب) صافی سایه با آزیموت °۳۱۵ و بارزسازی خطوارههای ساختاری در راستای شمال شرق- جنوب غرب.

نقشه فراسو: این صافی اثر منابع محلی و کم عمق ناهنجاریها را که در نقشههای گرادیان قائم آشکار بود تضعیف کرده و در عوض اثر منابع عمیق را تقویت میکند [۳۴]. با اِعمال این صافی میتوان اطلاعات کیفی از گسترش عمقی خاستگاه (در اینجا توده مگنتیتی) بدست آورد. بنابراین نقشه فراسو در ارتفاع های ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۵۰ و ۱۰۰ متری تهیه شد که نمونه-

ای از آنها در شکل ۱۱ آمده است. چنان که دیده می شود، ناهنجاریهای A و B در منطقه مورد بررسی دارای پاسخ عمقی بوده و در عمق به هم وابسته هستند، ولی ناهنجاری Cدر فراسوی بیشتر از ۱۰ متر پاسخی ندارد که نشان از کم عمق بودن آن دارد.

شکل ۱۱ نقشه فراسوی ۳۰ متر برای بررسی اطلاعات کیفی از گسترش کانهزایی در عمق.

قدردانی

از شرکت سنگ آهن شرق ایران و پرسنل محترم معدن سنگان برای در اختیار قرار دادن امکانات اسکان، غذا و حمل و نقل صمیمانه متشکریم. همچنین از همکاری جمعی از دانشجویان کارشناسی ارشد زمینشناسی اقتصادی دانشگاه فردوسی مشهد در عملیات برداشت مغناطیسسنجی سپاسگزاریم.

مراجع

[1] Stocklin J., "*Structural history and tectonics of Iran: a review*" AAPG bulletin 52 (7) (1968): 1229-1258.

[2] Aghanabati S.A., "*Geology of Iran*", Geological survey of Iran Press (2004) 586 p.

[3] Karimpour M.H., "*Mineralogy, alteration, rock origin and tectonic environment of Cu-Au Iron-Oxides deposits and examples from Iran*", The 11th Iranian Conference on Crystallography and Iranian Mineralogy, Yazd University (2003) 184-189.

[4] Boroumandi M., "*General report on the preliminary study of Sangan ore deposit in Khorasan*", Geological Survey of Iran (1983) 263 p.

[5] Golmohammadi A., Karimpour M. H., Malekzadeh Shafaroudi, A., Mazaheri, S. A., "Alteration-mineralization, and radiometric ages of the source pluton atthe Sangan iron skarn deposit, northeastern Iran", Ore Geology Reviews 65 (2) (2015) 545-563.

[6] Golmohammadi A., Karimpour M.H., Malekzadeh Shafaroudi A., Mazaheri S. A., "Petrology and U-Pb zircon dating of intrusive rocks from A, C-south, and Dardvay districts, Sangan iron stone mine, Khaf", Journal of Economic Geology 5 (2) (2014).

[7] Golmohammadi A., Haidarian Sahahri M.R., Mazaheri S. A., Rahimi B., Karimpour M H., "Interpretation of the magnetic anomalies of the western mines of Sangan Ironstone using geology and borehole data", Iranian Journal of Geophysics 11 (2) (2017) 87-109.

[8] Karimpour M.H., Malekzadeh Shafaroudi A., "Comparison of the geochemistry of source rocks at Tannurjeh Au-bearing magnetite & Sangan Aufree magnetite deposits, Khorasan Razavi, Iran",

برداشت

بر اساس شواهد صحرایی و بررسیهای میکروسکویی و با تأکید بر شواهد همبرزایی، میتوان گفت که مجموعه پهنههای اسکارنی در منطقه سنجدک III اندواسکارن نیستند و به صورت اگزواسکارن رخنمون دارند. با توجه به بررسی های کانی-سازی، پیریت دست کم در دو نسل تشکیل شده و بافت خوشه انگوری در پیریتهای نسل دوم به آزادسازی گوگرد در یک فاز گازی (دمای حدود ^C ۲۰۰ ۵۳۲-۵۳۲) مربوط است. بافت منطقه-بندی در مگنتیت مربوط به آزادسازی سریع مواد فرار از یک محلول ابر اشباع از آهن در نزدیکی سطح زمین است. نقشه انتقال به قطب (RTP) دو ناهنجاری A و B را در راستای شمال شرق-جنوب غرب نشان میدهد.که هماهنگ با راستای گسل در نقشه زمینشناسی منطقه مورد بررسی هستند. ناهنجاری A منطبق بر رخنمون مگنتیت در قسمت غربی منطقه است و گسترشی بیش از سه برابر آن را در راستای شمال شرق-جنوب غرب در عمق نشان میدهد، ولی ناهنجاری B بر رخنمون مگنتیتی منطبق نیست. با توجه به نبود توده نفوذی در محل ناهنجاریها و همچنین انطباق یکی از ناهنجاریهای مغناطیسی بر رخنمون مگنتیت و نیز راستای یکسان آنها، می توان گفت که عامل ایجاد هر دو ناهنجاری كانىسازى مگنتيت است. پردازش دادەھاى مغناطيسسنجى در نقشه فراسو نشان دهنده عمقی بودن و یکی بودن خاستگاه این دو ناهنجاری مغناطیسی است که با شواهد کانی شناسی از جمله بافت منطقهبندی دیده شده در مگنتیت همخوانی دارد. ناهنجاری مغناطیسی C نیز که بر رخنمون مگنتیت در بخش-های شرقی منطقه منطبق بوده ضعیفتر است و در نقشههای فراسوی بیش از ۱۰ متر پاسخی ندارد که این امر بیانگر کم عمق بودن این ناهنجاری است. جدایش در ناهنجاریهای مغناطیسی و رخنمونهای مگنتیت هر دو به عملکرد گسلهای اصلي و فرعي مربوط است. با توجه به انطباق نقشههاي زمين-شناسی و نقشه انتقال به قطب (RTP)، همراستا بودن ناهنجاریهای A و B، کنترل گسلی بودن کانیسازی مگنتیت را میرساند و این امر با صافیهای اِعمال شده بر دادههای مغناطیسی همخوانی دارد. 313-326.

[20] Craig R. J., Vaughan J. D., "*Ore microscopy and ore petrography*", John Wiley and Sons interscience publication (1981) 406p.

[21] Shakerdpour Z., Karimpour M. H., Malekzadeh Shafaroudi A., "*Geology, Mineralogy and Geochemistry of the Senjedak II at the East of Sangan Iron Ore, Khaf*", 6th Conference of Iranian Society of Economic Geology, Zahedan (1393).

[22] Deer W. A., Howie R. A., Zussman J., "*An introduction to the rock-forming minerals*", Hong Kong: Longman Scientific and Technical (1992) 696 pp.

[23] Smirnov, "*Geology of Mineral Deposits*", Moscow, Mir Publishers, (1976) 520 p.

[24] Murowchick J. B., Barnes H. L., "*Effects of temperature and degree of supersaturation on pyrite morphology*", American Mineralogist 72 (1987) 1241-1250.

[25] Barani N., "Economic Geology of Surveyor Iron Deposit, Delijan (Markazi Province)", M.S thesis, Lorestan Univ, Iran, (2013) 126 p.

[26] Karami, A., "Economic geology of Anjireh Malayer scarn, West Iran", M.S thesis, Lorestan University (2013).

[27] Boomeri M., "Sangan Iron Ore Genesis in Khorasan", M.S thesis, Tarbiat Moalem Univ, Iran, (1992) 215 p.

[28] Guillbert J. M., Park C. F., "*The geology of ore deposits*", W.H.Freeman and company (1986).985p.

[29] Whitney D.L., Evans B.V., "Abbreviations for names of rock-forming minerals", American Mineralogist 95 (2010) 185–187.

[30] Burton J. C., Taylor L. A., Chou I. M., "The fO₂-T and fS₂-T stability relations of hedenbergite and hedenbergite-johannsenite solid solutions", Economic Geology 77 (4) (1982) 764-783

[31] Mazaheri S. A., And Chenhal B. A., "Pressure, temperature and composition of fluid of magnetite skarns Sangan Khaf, Khorasan", 2nd Conference of Iranian Geological Society, Ferdowsi University of Mashhad (1998) 451-454.

[32] Einaudi M. T., "*Skarn deposits*", Economic Geology, 75th Anniversary Volume (1981) 317-391.

[33] Kato Y., "Genesis of the Kamioka Skarn

Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy 14 (1) (2006) 3-26.

[9] Mazhari N., Malekzadeh Shafaroudi A., and Ghaderi M., "geochemistry of intrusive rocks, petrology of skarn, and mineralogy and chemistry of ore bodies in the senjedak-i area, east of sangan mine, khaf, ne iran" (2016) 235-246.

[10] Mazaheri S. A., "Petrological studies of skarns from Marulan South, New South Wales, Australia and Sangan, Khorasan, Iran", Ph.D. thesis, University of Wollongong, New South Wales, Australia (1995).

[11] Madankav Engineering consultant., "Detailed exploration report, geophysics and drilling of Dardvey and Baghak anomalies (Sangan mines) ", Internal report, (2006) 230p.

[12] Karimpour M.H., Malekzadeh Shafaroudi A., "Geochemistry and mineralogy of skarn zones and petrology of source rock Sangan iron mine, Khorasan Razavi, Iran", Scientific Quarterly Journal, Geosciences 65 (2007) 108–125.

[13] Karimpour, M. H., "Investigation on the origin and formation of Sangan iron deposit in *Khorasan*", Iron Ore Seminar, Faculty of Engineering, University of Tehran (1990).

[14] Alavi Naeini M., "Taybad geological map at the scale 1/250000", (1982).

[15] Cudennece Y., Lecerf A., "*Topotactic transformations of goethite and lepidocrocite into hematite and maghemite*", Solid State Sciences 7 (5) (2005) 520-529.

[16] Ramdohr P., "*The ore minerals and their intergrowths*", pergamon press, 1-2, (1980) 1205p.

[17] Einaudi M. T., Burt D. M., "*Terminology, classification and composition of skarn deposits*", Economic Geology 77 (4) (1982) 745-754.

[18] Henriqueze F., Martin R. F., "*Grystal-growth textures in magnetite flows and feeder dykes, El Laco, Chile*", Canadian Mineralogist 16 (4) (1978) 581-589.

[19] Kaheni Sh., Malekzadeh Shafaroudi A., Karimpour M.H., "The geochemistry and mineralogy of North C ore body and Baghak anomaly and determination of two Pyrrhotite generations which are different in composition in Sangan mine, eastern Iran", Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy 16 (2) (2008) [37] Donohue J., Hil Q., Brewster D., "*Geophysics at the Howsons Iron Project, NSW-Eastern Australias new magnetic resources*", Australian Society of Exploration Geophysics (2012).

[38] Arkani H. J., Urquhart W. E. S., "*Reduction to pole of North American magnetic anomalies*", Geophysics 55 (9) (1990) 218-255.

[39] Cooper G. R., Crown D. R., "*Filtering using variable order vertical derivative*", Computers and Geosciences 30 (5) (2004) 455- 459.

[40] Ford K., Keating P., "*Thomas M. D., Overview* with Canadian ore deposits, Geological Survey of Canada", 601 Booth street, Ottawa, Ontario, K1A0E8, Open File 8345, (2004) 90 p.

Deposits: An Important Role of Clinopyroxene Skarn and Graphite bearing Limestone in Precipitating Sulfide Ore", Resource Geology 49 (4) (1999) 213-222.

[34] Heydarian Shahri M. R., "Foundations of Geophysical Exploration", Ferdowsi University Press, Mashhad (2005).

[35] Zomorodian H., Hajib Hoseinieh H., "*Applied Geophysics*", Volume I, Third Edition, Tehran University Press (2008).

[36] Dobrian M. B., Savit C. H., "*Introduction to Geophysical Prospecting*", McGraw-Hill Inc. New York (1998) 639 p.